

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 28. května 2024 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Michala Zámečnicka a přísedících Jitky Odehnalové a Bc. Zory Pavlíkové,

takto:

Obžalování

M.M., narozený dne XXXXX v XXXXX, bez pracovního poměru, bytem XXXXX, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici v Kuřimi, a

L.Š., narozená dne XXXXX v XXXXX, bez pracovního poměru, bytem XXXXX, toho času XXXXX,

jsou vinni, že

M.M. a L.Š.

1)

v Lužicích, na ulici XXXXX, okres Hodonín, dne 8. 5. 2023 kolem 00:05 hodin, pod vlivem alkoholu a drog, nezjištěným způsobem společně, po překonání zamknutých vstupních vrat, vnikli na dvůr rodinného domu, odkud vstoupili do vnitřních prostor domu, kde v pokoji v 1. patře domu M.M. ve snaze se obohatit, nejméně ve dvou případech udeřil pěstí do oblasti hlavy J.K., narozeného dne XXXXX, a když v důsledku toho poškozený spadl na zem, jej v nejméně jednom případě kopnul do oblasti hlavy, kdy mu zahodil za skříň mobilní telefon, aby si nemohl přivolat pomoc, poté z domu odešel i s L.Š. a odcizeným kusem uzneniny z lednice,

M.M. sám

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

2)

v Lužicích, na ulici XXXXX, okres Hodonín, dne 8. 5. 2023 kolem 01:24 hodin, se M.M. vrátil zpět do domu J.K., protože věděl, že tento je doma, kdy na dvoře domu, s cílem zamaskovat své předchozí jednání, shodil poškozeného na zem, kdy ho v nejméně dvou případech kopnul do oblasti hlavy a nejméně v jednom případě mu na hlavu nohou dupnul, kdy do bezprostřední blízkosti jeho hlavy hodil na zem plastový květináč s uschlým stromkem a hlínou o celkové váze 15,80 kg,

čímž mu způsobil krvácení pod a nad tvrdou plenu mozkovou v čelní, spánkové a temenní krajině vlevo, bezvědomí (koma), zlomeninu očnice vlevo se zakrvácením do nosní a čelistní dutiny vlevo, tržnězhmožděné rány vpravo spánkově a týlně a nad levým obočím, povrchní poranění vlasové části hlavy,

kdy J.K. i přes veškerou lékařskou péči dne XXXXX zemřel na hnisavý zánět plic, kdy k úmrtí došlo v důsledku rozvoje komplikací jeho zdravotního stavu po těžkém nitrolebním poranění,

tedy

M.M.

1)

proti jinému užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

2)

jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení a ve snaze zakrýt jiný trestný čin,

1-2)

neoprávněně vnikl do obydlí jiného a při činu překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí,

L.Š.

1)

neoprávněně vnikla do obydlí jiného a při činu překonala překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí,

čímž spáchali

M.M.

1)

zvláště závažný zločin loupeže podle § 173 odstavec 1 trestního zákoníku,

2)

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odstavec 2, odstavec 3 písmeno j) trestního zákoníku,

1)-2)

přechin porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku,

L.Š.

1)

přechin porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku,

a odsuzují se

Obžalovaný M.M.

za tyto trestné činy a za sbíhající se zločin loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku a přechin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, kterými byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Hodoníně ze dne 14. 6. 2023, sp. zn. 19 T 47/2023,

podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **18 (osmnácti) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice **se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 99 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **ochranné léčení** protitoxikomanické v ústavní formě.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Hodoníně ze dne 14. 6. 2023, sp. zn. 19 T 47/2023, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Obžalovaná L.Š.

podle § 178 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **8 (osmi) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **12 (dvanácti) měsíců.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný M.M. povinen zaplatit poškozené M.K., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX škodu ve výši 45 410 Kč a poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky se sídlem Orlická 2020/4, Praha 3, IČ 41197518, škodu ve výši 391 721 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný M.M. povinen zaplatit poškozené M.K., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX nemajetkovou újmu ve výši 1 000 000 Kč a poškozenému J.K., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX nemajetkovou újmu ve výši 1 000 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Na základě dokazování provedeného v hlavním líčení vzal soud za prokázané, že se skutkový děj odehrál tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Státní zástupce i oba obžalovaní v rámci hlavního líčení konaného dne 28. 5. 2024 ve smyslu § 206d trestního řádu označili skutečnosti uvedené v bodě 1) obžaloby za nesporné. Soud proto rozhodl o upuštění od dokazování těchto skutečností. Z tohoto důvodu tedy dokazování směřovalo pouze ke skutku v bodu 2) obžaloby, dále k osobám obžalovaných a k nárokům, se kterými se do trestního řízení připojili poškození. K závěrům soud dospěl zejména na základě svědeckých výpovědí svědků T.B., A.M., J.K. a M.K., dále na základě znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, odvětví psychiatrie a odvětví soudní lékařství a dále na základě listinných důkazů. Z věcných důkazů lze uvést především kamerový záznam.
2. **Obžalovaný M.M.** se k trestné činnosti částečně doznal. Uvedl, že poté, co s obžalovanou L.Š. opustili dům poškozeného J.K. zjistil, že u sebe nic nemá, takže se tam vrátil, aby si odnesl věci, které si tam předtím nachystal. Chtěl zpět do domu jenom vběhnout do spodního patra a odnést si, co tam měl nachystané. Když vešel zpět do domu, tak tam nic nenašel, zmatkoval, byl v šoku a hned když vyšel ven, tak uviděl poškozeného J.K., kterého porazil k zemi a došlo k tomu, co mu udělal. Se způsobem, jakým na poškozeného K. útočil tak, jak je popsán v obžalobě, souhlasí. Věci, které si v domě nachystal, nakonec neodnesl, protože je nenašel. Neví, proč to udělal, nedokáže si to vysvětlit, byl v šoku, protože nečekal, že v domě někdo bude nebo že se tam někdo vrátí. Myslel si, že bude poškozený K. ležet nahoře. Nesouhlasí s tím, že by se do toho domu podruhé vrátil, aby se zbavil svědka nebo zamaskoval trestnou činnost. Má za to, že nespáchal vraždu, ale těžké ublížení na zdraví s následkem smrti.
3. Za souhlasu stran byly čteny celkem čtyři svědecké výpovědi. Z výpovědi **svědka T.B.** soud zjistil, že bydlí se svojí přítelkyní A.M., s matkou, babičkou a jejím přítelem v Lužicích na ulici XXXXX. Pana J.K. zná, bydlí sám v rodinném domě, který se nachází dva řadové domy od jejich domu, je mu asi 70 let, nikdy s ním neměl žádný problém, je to nekonfliktní člověk. Ví, že za ním jezdívá jeho syn J.. Na datum předmětné události si již nepamatuje, ale bylo v období svátků v květnu v noci z neděle na pondělí. Kolem 2:00 hod. svědka a jeho přítelkyni vzbudil zvonek, svědek šel ke dveřím a zeptal se kdo tam je. Jeho přítelkyně A.M. byla v tu chvíli kousek za ním. Po hlase poznal, že za dveřmi je soused J.K., ale neví, co přesně mu říkal, tak mu otevřel. Po otevření dveří uviděl pana K., který měl obličej od krve, byl v pyžamu a měl katetr vyvedený z břicha, v ruce držel pytlík z něho. Nevšiml si, odkud pan K. krvácel, ale viděl pouze krev kolem oka, jiného zranění si nevšiml. Pan K. svědkovi řekl, aby zavolał policii, že se k němu vloupali, neříkal ale kdo, pouze řekl, že mu sebrali telefon a že on by ho zabil, kdyby tam nebyla ona, víc k tomu napadení neřekl. Svědek tedy pustil pana K. k sobě domů a zavolał policii. Následně pan K. řekl, že musí jít domů, neříkal proč, svědek se jej ještě ptal, zda nechce raději zůstat u nich, ale pan K. odešel k sobě domů. Při čekání na příjezd policie se z venku směrem od domu pana K. ozvala rána a volání o pomoc, celou dobu byla vypnutá pouliční světla a nebylo nic vidět, měli strach jít se podívat ven, co se děje. Znovu volal na linku 158 a když viděl, že se hlídka již blíží, tak vyšel svědek před barák a řekl jim co se stalo. S policií šli k domu pana K., v druhém patře domu se svítilo, nejprve zvonili, ale nikdo neotvíral, dveře nešly otevřít. Mezitím přijela druhá hlídka policie, která vysadila nějakou ženu, ta měla oko od krve. Na dotazy policie ohledně jména jejího přítele jim žena nechtěla nic říct a pak z místa odešla. Poté, co opětovně zazvonili, se jim podařilo otevřít dveře a uviděli pana K., jak leží pod návratím na zemi a zavolał mu záchranku. Poté jim policie sdělila, aby šli zpět k sobě domů, protože v době nejspíše uniká plyn.
4. Z výpovědi **svědkyně A.M.** soud zjistil, že bydlí se svým přítelem T.B. v rodinném domě v Lužicích na ulici XXXXX, který se nachází ob jeden dům pana J.K.. Předmětná událost se stala v noci ze 7. 5. na 8. 5. 2023, když s přítelem již spali, tak kolem 1:15 hodin někdo zvonil, což je vzbudilo. Přítel vyšel na chodbu a jelikož venku nesvítila pouliční světla, tak nebylo vidět ven, zeptal

se proto, kdo je za dveřmi. Po hlase poznal, že je tam soused pan K., kterého zná svědkyně pouze od vidění. Přítel tedy otevřel a svědkyně viděla, že má pan K. na pravé straně čela krev, odkud ale krvácel, to neviděla. Dále si svědkyně všimla, že měl pan K. zavedený močový katetr a sáček z vývodu měl v ruce. Pan K. říkal, že se k němu domů vloupal nějaký muž se ženou, že mu ukradli telefon a že kdyby tam nebyla ta žena, tak ten muž by ho zabil. Pan K. požádal přítele, aby zavolal policii, což udělal a potom pan K. řekl, že potřebuje jít domů, ale neříkal proč. Když čekali s přítelem na příjezd policie, tak asi za 5 minut slyšeli, že se od souseda pana K. ozvala rána podobná výstřelu nebo velkému bouchnutí železných vrat. Neměli odvahu jít k sousedovi, protože měli strach, že tam ti pachatelé ještě jsou, tak přítel volal opět na linku 158. Jakmile policie přijela, řekli jim s přítelem, co se stalo. V patře domu pana K. se svítilo, jakmile policie zazvonila, tak se zhaslo. Nato přijela druhá hlídka, která přivezla nějakou ženu, kterou nabrali dole na rozcestí v Lužici. Policisté zkusili otevřít dveře, ale nešlo jim to, tak zkusili znovu zvonit a otevřít dveře, což se jim podařilo. Z ulice bylo vidět, že pod návratím leží pan K.. Pak přijela záchranka a hasiči a policisté je poslali domů s tím, že v době je asi puštěný plyn.

5. Z výpovědi **svědka J.K. ml.**, soud zjistil, že poškozený J.K. je jeho otec, se kterým asi do roku 2020 bydlel v jeho rodinném domě v obci Lužice. Otec je strašně hodný, lidi mu nosí různé věci na opravy, on jim je zdarma opravuje, je to sběratel všeho možného, v poslední době byl ale zesláblý kvůli problémům s ledvinami. Dne 8. 5. 2023 ráno byl svědek s přítelkyní doma ve XXXXX, kde nyní bydlí, a volala mu sestra M., že se doma u otce něco stalo. Sestra se to dozvěděla od souseda, svědek nic nevěděl, zkoušel volat otci, ale měl vypnutý telefon. Jel tedy autem k otci domů, kde před domem viděl stát policii, od které se dozvěděl, že je otec v nemocnici v Hodoníně. Zavolał to sestře a jel za otcem, po cestě nabral sestru. V nemocnici jim lékař sdělil, že je otec ve vážném stavu, pak jim volala policie, aby se sestrou přijeli na výslech. Svědek po výslechu jel s policií k otci domů, aby provedli ohledání, které se pak opakovalo ještě dva dny. Dále svědek uvedl, že v úterý po Velikonocích zjistil, že mu někdo odcizil kolo, které měl volně postavené ve vjezdu do domu otce. V té době otec ležel v nemocnici v Hodoníně kvůli problému s ledvinami, propuštěn byl dne 12. 4. 2023. Před Velikonocemi ve čtvrtek byl svědek zkontrolovat dům otce a kolo tam ještě bylo. Od policie se dozvěděl, že měl kolo odcizit údajně stejný pachatel, co napadl otce. Mimo toho kola nezjistil, že by bylo něco dalšího odcizeno. Vzhledem k tomu, že to kolo bylo staré, tak odcizení nehlásil, ale udělal bezpečnostní opatření, pořídil venkovní kamery a obvolal sousedy, aby si dali pozor. Asi týden po Velikonocích nainstaloval kameru tak, aby snímala dvůr. Otec v poslední době kvůli problémům s ledvinami moc z domu nevycházel, ale měl ve zvyku již řadu let nechávat nahlas zapnuté rádio, často i v noci, aby bylo zřejmé, že dům není opuštěný. Od domu má klíče pouze svědek a jeho otec, když je otec doma, tak vrata zamyká, ale jedná se o stará vrata a otevřít by podle svědka šla při větší síle i tak. Obviněné M.M. a L.Š. svědek nezná.
6. Z výpovědi **svědkyně M.K.**, soud zjistil, že poškozený J.K. je její otec. S otcem byli v pravidelném kontaktu, občas si zavolali nebo se za ním stavila na návštěvu, vycházeli spolu dobře. Z druhé strany zahrady domu jejího otce svědkyně v současné době staví svůj dům, kam za ní otec také chodil. Otec bydlel v domě sám, dříve tam bydlel s jejím bratrem J., ale ten již asi rok bydlí u své přítelkyně a za otcem dojížděl pravidelně přes týden, aby mu třeba nakoupil. Dne 8. 5. 2023 jí ráno volal soused pan P., řekl jí, že před domem jejího otce jsou čtyři policejní auta a ptal se jí, co se stalo. Svědkyně o ničem nevěděla a volala svému bratrovi, který také nic nevěděl, otec byl nedostupný. Svědkyně i bratr se vydali na cestu do domu otce, její bratr tam byl dříve a volal svědkyni, že v domě došlo k vloupání a otec je v nemocnici v Hodoníně. Na půli cesty se s bratrem potkali a jeli společně za otcem do nemocnice, kde jim lékaři řekli, že to s otcem vypadá špatně. Následně byli oba s bratrem na výslechu u policie, bratr pak jel s policií ještě do domu otce kvůli ohledání. Pokud se týká jeho zdravotního stavu, byl vždy velmi čiperný, až v poslední době byl v nemocnici kvůli problémům s ledvinami a dostal vývod, který mu měli chvíli po předmětném

napadení zrušit. Ví o tom, že bratrovi někdo o Velikonocích ukradl z domu otce kolo. Ani jednoho z obviněných svědkyně nezná.

7. Dále soud provedl ve věci jako důkaz čtyři znalecké posudky. Ze **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie znalkyně Mgr. Andrey Brzobohaté, Ph.D.** soud zjistil, že v krvi obžalovaného M.M. odebrané dne 9. 5. 2023 v 10:15 hod. bylo stanoveno 0,00 % etanolu a dále byla prokázána hodnota THC 2,0 ng/ml. V moči obžalovaného M.M. odebrané dne 9. 5. 2023 v 10:20 byl prokázán metamfetamin, amfetamin, kofein a pozitivní záchyt cannabinoidů. Nálezu THC v krvi odpovídá záchytu cannabinoidů v moči.
8. Ze **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie znalkyně MUDr. Barbory Talové** soud zjistil, že obžalovaný M.M. trpěl k době vyšetřování smíšenou poruchou osobnosti, kdy se nejedná o duševní poruchu v pravém slova smyslu, ale o osobnostní akcentaci. Osobnost obžalovaného je spíše jednodušší strukturovaná s rysy disociality a impulzivitu. U obžalovaného je dlouhodobě přítomna závislost na nikotinu, marihuaně a pervitinu. Konzumace alkoholu a návykových látek mohla mít vliv na jednání a rozhodování obžalovaného, nicméně je nutno dodat, že obžalovaný je konzumentem návykových látek od svých pubertálních let a tuto skutečnost nikdy odborně neřešil a nevyhledal pomoc. Obžalovaný znal efekt návykových látek na svůj organismus a do stavu intoxikace těmito látkami se dostával zcela sám a dobrovolně. Návykové látky pak potencovaly jeho již tak akcentované osobnostní rysy. Vzhledem k dlouhodobé závislosti na drogách mohla být schopnost odříci si drogy snížena. V inkriminované době se obžalovaný nenacházel ve stavu tzv. patické opilosti a jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti mohly být s ohledem na užívání návykových látek podstatně snížené, nicméně nebyly vymizelé. Pobyt obžalovaného na svobodě je z důvodu kombinace osobnostní struktury, sociálního zázemí a polyvalentní závislosti na návykových látkách nebezpečný, jelikož uvedené faktory mohou vést ke spáchání další trestné činnosti. Znalkyně proto doporučuje uložit obžalovanému ochranné léčení psychiatrické, protitoxikomanické v ústavní formě. Vzhledem k osobnostní akcentaci, smíšené poruše osobnosti je prognóza u obžalovaného stran dalšího vývoje ne zcela uspokojivá, neboť má na dlouhou dobu problematiku závislosti na návykových látkách a na svou trestnou činnost spíše jen formální náhled. Obžalovaný je schopen chápat smysl trestního řízení.
9. Ze **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství znalce MUDr. Michala Zeleného, Ph.D.**, který byl vypracován dne 8. 8. 2023 za účelem posouzení zranění osoby poškozeného J.K., soud zjistil, že poškozený utrpěl krvácení pod a nad tvrdou plenu mozkovou v čelní, spánkové a temenní krajině vlevo, bezvědomí, zlomeninu očníce vlevo se zakrvácením do nosní a čelistní dutiny vlevo, tržnězhmožděné rány vpravo spánkově a týlně a nad levým obočím a povrchní poranění vlasové části hlavy. Mechanismus vzniku zjištěných poranění odpovídá lokálně působícímu tupému násilí minimálně střední dopadové intenzity, a to opakovaně na oblast hlavy a obličeje, kdy aktivní násilí ze strany druhé osoby ve formě razantně vedených úderů pěstí, kopy, případně zasažení tupým předmětem je pro vznik poranění zcela přípustný. Dopadová intenzita je minimálně střední, spíše větší. Některá poranění mohla vzniknout i pasivním kontaktem poškozeného s terénem. Dle rozsahu poranění lze předpokládat, že plastový květináč s uschlým stromkem a hlinou o celkové váze 15,80 kg dopadl těsně vedle hlavy poškozeného, kterou zasáhl maximálně tečně, při přímém zasažení by se dala očekávat poranění rozsáhlejší. Pokud by došlo k přímému zasažení hlavy razantně vrženým květináčem, lze očekávat vznik rozsáhlých až devastujících poranění, která by vedla s největší pravděpodobností ke smrti poškozeného. K brachiálnímu útoku mohlo dojít ve vzpřímené poloze obou účastníků, není zřejmé, jak poškozený upadl na terén. K dalšímu napadání pak pravděpodobně došlo v poloze poškozeného vleže na zádech, kdy útok směřoval na oblast obličeje a temenní krajiny hlavy, mohlo dojít k určitým změnám polohy, natočení hlavy, snaze o krytí či úhybný manévr, nicméně obrana

poškozeného byla vzhledem k jeho věku, razanci útoku a vzniku zranění hlavy minimální. Na těle poškozeného nebyla zaznamenána žádná poranění, která by byla možná hodnotit jako známky obrany. Ze soudně lékařského hlediska lze poranění hodnotit jako těžká s poškozením pro život důležitého orgánu, a to mozku. Bylo užito opakované násilí působící na oblast hlavy se vznikem nitrolebního krvácení, kdy toto poranění nebylo indikováno k operačnímu neurochirurgickému řešení. Poškozený je upoután na lůžko, je v plné ošetrovatelské péči a je vyřazen z obvyklého způsobu života. I přesto, že se jednalo o polymorbidního pacienta, kdy poškozený měl problémy s ledvinami a se srdcem, měl vysoký krevní tlak a artritidu, byl poškozený plně soběstačný. Po napadení a vzniku závažného poranění hlavy a mozku je poškozený zcela odkázán na ošetrovatelskou péči, je upoután na lůžko, je inkontinentní, má zavedený permanentní katetr, výživu přes stěnu břišní do žaludku, nespolupracuje, lze spatřovat rozvoj vaskulární demence, somnolence až sopor. Pouze shodou okolností a náhod nedošlo při daném útoku ke smrtelnému poranění poškozeného.

10. Soud dále provedl **důkaz znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství znalce MUDr. Michala Zeleného, Ph.D. a MUDr. Mgr. Tomáše Vojtůška, Ph.D.**, který byl vypracován dne 21. 11. 2023 v souvislosti s úmrtím poškozeného, a dále provedl výslech znalce MUDr. Michala Zeleného, Ph.D. Ze znaleckého posudku a z výslechu znalce soud zjistil, že poškozený J.K. byl od 8. 5. 2023 hospitalizován na chirurgii Nemocnice Hodonín pro kraniotrauma a soporózní stav po napadení. Při přijetí byl poškozený při vědomí, jen sledoval očima, neodpovídal, spolupráce byla velmi omezená, zdálo se, že rozumí, když na výzvu pohnul okrajovými částmi horních a dolních končetin, více však nebylo možné. Během hospitalizace došlo k vzestupu zánětlivých markerů s nutností antibiotické terapie a další medikamentózní léčby. Od 13. 6. 2023 byl hospitalizovaný na ošetrovatelském lůžku Nemocnice Hodonín a od 4. 10. 2023 byl hospitalizován v léčebně dlouhodobě nemocných v Nemocnici Valtice. Dne 16. 5. 2023 byla poškozenému zavedena výživová sonda do žaludku, permanentní močový katetr, následně vznik dalších komplikací v podobě hydroneforzy vpravo, urosepsy, uroinfekt, klinicky trvající obrna končetin s prevalencí levé horní končetiny. Od napadení a nitrolebního poranění byl poškozený ležícím pacientem, kdy i před veškerou možnou lékařskou péčí došlo ke vzniku počínajících proleženin, rozvoji zánětu v plicích, ledvinách, močových cestách. Poškozený zemřel dne XXXXX, kdy příčinou úmrtí byl hnisavý zánět plic, nejmasivněji v dolním laloku levé plic. Ze soudně lékařského hlediska lze úmrtí poškozeného dát jednoznačně do souvislosti s šetřenou událostí, kdy k úmrtí došlo v důsledku rozvoje komplikací zdravotního stavu u pacienta po těžkém nitrolebním poranění. Pokud by nedošlo k napadení poškozeného, nerozvinul by se u poškozeného zánět plic a nedošlo by tak ani k jeho úmrtí. Zánět plic je komplikace u tzv. ležáků, u pacientů, kteří jsou dlouhodobě ve stavu téměř komatózním a nepohyblivém, kdy špatná cirkulace a špatný dech se rozvíjí na tom, že u pacienta infekce dříve nebo později vznikne. Z výpovědi znalce vyplynulo, že poškozený měl sice nějaké choroby a vyšší věk, ale neznamená to, že by byl nějak smrtelně nemocný a vůbec to neznamená, že by zde nemohl dalších 10–15 let žít, pokud by nedošlo k napadení a zranění poškozeného ze strany obžalovaného.
11. Soud ve věci dále provedl **listinné důkazy**. Z vyčíslení nákladů léčebné péče soud zjistil, že Všeobecná zdravotní pojišťovna vynaložila na léčbu poškozeného J.K. částku ve výši 391 721 Kč. Z protokolu o prohlídce těla poškozeného si soud udělal představu o tom, jak vypadal poškozený a jeho zranění v den napadení při hospitalizaci v Nemocnici Hodonín. Z protokolu o prohlídce těla a fotodokumentace obžalovaného M.M. soud zjistil, že měl nad levým uchem krvavou oděrku o délce 2 cm, na pravé ruce v oblasti bicepsu byla patrná modřina a zhmožděnina od malíčku po prostředníček, v oblasti pravého boku dvě krvavé oděrky o délce 10 cm a na dalších místech na těle obžalovaného byly drobné oděrky. Z protokolů o ohledání místa činu a z fotodokumentace si soud udělal obrázek o tom, jak vypadalo místo činu, především rodinný dům poškozeného a dvůr, na kterém došlo ke spáchání trestné činnosti, i jaké stopy byly na místě

zajištěny. Ze seznamu zajištěných stop a věci soud zjistil, že na místě činu byly zajištěny biologické i věcné stopy, zejména maskáčová bunda a plastový květináč s uschlým stromkem. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví trasologie soud zjistil, že na dvoře na zemi v místě, kde došlo k napadení poškozeného, byl zanechán otisk podrážky obuvi zn. Quechua, kterou měl na sobě obžalovaný M.M. v době spáchání trestné činnosti a v době jeho zadržení, a tato stopa tedy mohla být vytvořena chodidlem obžalovaného. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika soud zjistil, že ze stopy č. 5, což byla bunda s maskáčovým vzorem nezjištěné značky s červenohnědými skvrnami, která byla nalezena na rostlině směrem k rodinnému domu poškozeného J.K., byl stanoven profil DNA, který je shodný s profilem DNA obžalovaného M.M.. Dále byla na oblasti průvleku pro tkaničku na špičce pravé boty a látkové části pravé boty – sportovní obuvi zn. Quechua, která patří obžalovanému M.M., prokázána přítomnost lidské krve, kdy profil DNA je shodný s profilem DNA poškozeného J.K..

12. Ze spisu Okresního soudu v Hodoníně sp. zn. 19 T 47/2023 soud zjistil, že rozsudkem ze dne 14. 6. 2023 byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání zločinu loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku a přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku. Rozsudek nabyl právní moci 14.6.2023. Za spáchání trestné činnosti byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v trvání 2 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, a dále byla obžalovanému uložena povinnost nahradit škodu poškozeným.
13. Soud dále ve věci provedl **věcný důkaz**. Ze záznamu kamery umístěné v průjezdu domu poškozeného J.K. je vidět, že 8. 5. 2023 v 00:05 hod. vstupuje obžalovaný M.M. do domu poškozeného J.K. a následně obžalovaný v 01:08 hod. z domu odchází. V 01:12 hod. vychází z domu poškozený J.K. v pyžamu a přidržuje si u pasu sáček na moč ze zavedeného katetru. V 01:24 hod. je v dolní části kamerového záznamu vidět, že poškozený J.K. padá na zem na záda, mimo zorné pole kamery. K místu, kam poškozený upadl a kde se nachází jeho hlava, následně přistupuje obžalovaný M.M., a kopne pravou nohou proti obličeji poškozeného. Následně se obžalovaný k místu, kde poškozený leží, sklání a pak odchází směrem ze zorného pole kamery. V čase 01:25 hod. se vrací obžalovaný zpět do zorného pole kamery a dupne pravou nohou směrem k zemi, kam předtím upadl poškozený, místo je však mimo záběr kamery. Poté se obžalovaný prudce otáčí směrem k místu, kam dupnul a svojí pravou nohou kopne směrem do místa, kam předtím upadl poškozený a následně kopne dvakrát do černé autobaterie ležící vedle místa pádu poškozeného. Následně jde obžalovaný M.M. zpět do domu poškozeného odkud se téměř ihned vrací, uchopí na zemi uschlý jehličnatý stromek v květináči, zvedne jej do výšky své hlavy a mrští s ním mimo záběr kamery do místa, kam předtím upadl poškozený J.K.. Poté obžalovaný stojí v průchodu a manipuluje s něčím na zdi, načež se otočí a kopne třikrát pravou nohou do stromku v květináči a dupne na vedle ležící autobaterii. Poté vchází do rodinného domu poškozeného. V čase 01:49 hod. na místo přichází hlídka Policie ČR. Z kamerového záznamu nevyplývá, že by obžalovaný z domu poškozeného něco odcizil.
14. Soud po takto provedeném dokazování hodnotil důkazy jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a vzal po provedení těchto důkazů za prokázané, že obžalovaný M.M. a L.Š. dne 8. 5. 2023 kolem 00:05 hod., pod vlivem alkoholu a drog, společně po překonání zamknutých vstupních vrat vnikli na dvůr rodinného domu poškozeného J.K., odkud vstoupili do vnitřních prostor domu, kde v pokoji v 1. patře domu obžalovaný M.M. ve snaze se obohatit, nejméně ve dvou případech udeřil pěstí do oblasti hlavy poškozeného J.K., a když v důsledku toho poškozený upadl na zem, tak jej nejméně v jednom případě kopnul do oblasti hlavy a zahodil mobilní telefon poškozeného za skříň, aby si nemohl přivolat pomoc. Poté oba obžalovaní z domu odešli, kdy obžalovaný M. odcizil kus uzeniny z lednice. Následně se obžalovaný M.M. sám vrátil kolem 01:24 hodin zpět do domu poškozeného, protože věděl, že tento je doma, kdy na dvoře domu, s cílem zamaskovat své předchozí jednání, poškozeného shodil na zem, kdy ho nejméně dvakrát kopnul do oblasti hlavy a

nejméně jednou mu na hlavu nohou dupnul. Dále do bezprostřední blízkosti hlavy poškozeného hodil obžalovaný plastový květináč s uschlým stromkem v hmotnosti 15,80 kg. Uvedeným jednáním obžalovaný poškozenému způsobil těžké nitrolební krvácení, bezvědomí, zlomeninu očníce se zakrvácením do nosní a čelistní dutiny, tržněžmožděné rány a povrchní poranění vlasové části hlavy, kdy poškozený J.K. i přes veškerou lékařskou péči dne XXXXX zemřel na hnisavý zánět plic, přičemž k úmrtí došlo v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného, když příčinou rozvoje komplikací zdravotního stavu poškozeného bylo utrpění těžké nitrolební poranění.

15. Obžalovaná L.Š. se ke spáchání trestné činnosti plně doznala a všechny skutečnosti týkající se její trestné činnosti označila za nesporné, přičemž toto prohlášení má oporu v důkazech, založených ve spisovém materiálu.
16. Obžalovaný M.M. se ke spáchání trestné činnosti částečně doznal co do skutkových zjištění. Obžalovaný uvedl, že se po odchodu s L.Š. skutečně sám vrátil do domu poškozeného, kdy jeho cílem bylo odcizit věci, které tam měl nachystané v domě z předchozího vniknutí. Chtěl do domu pouze vběhnout do spodního patra a odnést si ty věci, které však nakonec neodnesl, protože zazmatkoval. Když vyšel ven, byl v šoku, protože uviděl pana K. a myslel si, že tam nikdo nebude, nebo že bude pan K. nahoře v domě ve svém pokoji, porazil ho k zemi a došlo k tomu napadení. Způsob napadení poškozeného obžalovaný nezpochybnil, nedokázal však vysvětlit, proč to udělal, uvedl však, že se nevracel do domu podruhé, aby zamaskoval trestnou činnost nebo se zbavil svědka, ale pouze aby ukradl ty nachystané věci. Obžalovaný má za to, že nespáchal vraždu, ale těžké ublížení na zdraví s následkem smrti.
17. Obhajoba obžalovaného spočívající ve zpochybňování otázky zavinění a jeho motivu, proč se vrátil zpět na místo činu, je vyvrácena především výpověďmi svědků T.B. a A.M., znaleckým posudkem MUDr. Zeleného a kamerovým záznamem. Z výpovědí svědků T.B. a A.M. shodně vyplynulo, že k nim domů v noci dne 8. 5. 2023 přišel poškozený J.K., aby zavolali policii, protože se k němu domů někdo vloupal. Shodně uvedli, že byl poškozený v oblasti hlavy od krve, řekli jim, že mu ukradli mu telefon a nebyť té ženy, později ztotožněné jako obžalované L.Š., tak by jej on, obžalovaný M.M., zabil. Oba také shodně uvedli, že do příjezdu policie se poškozený vrátil zpět k sobě domů odkud se zanedlouho ozvala rána. Ani sám obžalovaný skutečnost, že v domě poškozeného v daný čas byl, že na poškozeného zaútočil, a že na něj zaútočil způsobem popsáním v obžalobě, nikterak nezpochybňoval. Ostatně obžalovaný uvedené ani spolehlivě zpochybnit nemohl, když jeho přítomnost na místě činu a průběh napadení zachytil kamerový záznam.
18. Úkolem soudu za této situace bylo se především vypořádat s otázkami subjektivní stránky trestného činu a právní kvalifikace. Předně je nutno uvést, že útok obžalovaného zachytila kamera, kterou na místo nainstaloval syn poškozeného J.K., tento záznam je v dobré kvalitě a hraje stran obžalovaným zpochybňovaných skutečností velmi důležitou roli. Ze záznamu je zřejmé, že při prvním odchodu obou obžalovaných z domu poškozeného byla na dvoře tma. V čase 01:12 poškozený, když odcházel za svědky B. a M., aby zavolali policii, na dvoře rozsvítil světlo, které svítilo po celou dobu až do ukončení útoku ze strany obžalovaného. Ze svědeckých výpovědí T.B. a A.M. dále shodně vyplynulo, že se v prvním patře domu poškozeného K. svítilo. Je tedy zcela nelogické, aby si obžalovaný za této situace myslel, že v domě nikdo není, tím spíše, když při prvním vniknutí do domu zde potkal a napadl poškozeného a do domu se vracel zpět zhruba za patnáct minut. I kdyby bylo možné předpokládat, že obžalovaný nevěděl při jeho prvním vstupu do domu s obžalovanou L.Š., že dům někdo obývá, což však bylo možné i přesto dovodit z toho, že vstupní vrata byla zamčená, a obžalovaný tuto překážku musel překonat, při jeho návratu zpět do domu již věděl, že v domě bydlí poškozený, a i přesto se na místo vrátil. Všechna popsaná skutková zjištění vylučují, aby bylo pro obžalovaného překvapivým zjištěním, že na dvoře domu potkal poškozeného, ze kterého by mohl být v šoku, jak uvedl na svoji obhajobu.

19. Pokud se týká zachycení předmětného napadení poškozeného obžalovaným, je pravdou, že osoba poškozeného, jakož i samotný útok obžalovaného jsou z velké části mimo zorné pole kamery, nicméně ze záznamu vyplývá, že na zem poškozený upadl bezprostředně poté, co se na místo vrátil obžalovaný. To, že poškozený upadl na zem v důsledku jednání obžalovaného přiléhá na to, že obžalovaný bezprostředně po pádu poškozeného na zem na místo pádu poškozeného začal útočit. Ze záznamu je patrné, že obžalovaný na místo útočí opakovaně a svůj útok zakončuje hozením plastového květináče s uschlým stromkem do míst, kde poškozený po pádu leží a kde má hlavu. Jednání obžalovaného přitom nevypovídá o tom, že by jeho jediným úmyslem, proč se na místo vrátil, bylo odcizit věci, které si v domě předtím nachystal. Pokud by tomu tak skutečně bylo, mohl obžalovaný poškozeného, kterého na dvoře potkal, pouze odstrčit nebo shodit na zem, když vzhledem k věku poškozeného, jeho na první pohled viditelným zdravotním omezením a předchozímu, prvnímu napadení se poškozený nemohl útoku obžalovaného účinně bránit. Pokud by se obžalovaný skutečně vracel na místo pouze s cílem dodatečně odcizit již nachystané věci, mohl se kupříkladu pokusit nejdříve do domu vběhnout a tyto věci vzít, o to se však dle záznamu ani nepokusil. Namísto toho se obžalovaný uchýlil k okamžitému a velmi brutálnímu útoku, který rozhodně nesvědčí o tom, že by jeho jediným úmyslem bylo se na místo vrátit z důvodu odcizení nějakých věcí, které navíc z místa nakonec vůbec neodnesl. Naopak způsob, místo a razance, jakými útok obžalovaný vedl, svědčí pro závěr, že se chtěl poškozeného jako svědka zbavit a zamaskovat tím své předchozí jednání. Ze záznamu není patrné, že by se poškozený snažil obžalovanému zabránit v jeho dalším jednání či že by se vůbec mohl obžalovanému jakkoli bránit, naopak lze z kamerového záznamu dovodit, že obžalovaný poškozeného po vstupu na dvůr ihned srazil k zemi, poškozený po prvotním pádu po celou dobu až do příjezdu policejní hlídky ležel na zemi, nepokusil se ze země zvednout ani se obžalovanému bránit. To vyplývá též ze závěru znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství MUDr. Zeleného, že obrana poškozeného byla vzhledem k jeho věku, razanci útoku a vzniku zranění hlavy minimální. I přesto se však obžalovaný k poškozenému několikrát vracel a svůj útok opakoval, to vše výlučně do oblasti hlavy poškozeného. Závěr o motivu jednání obžalovaného lze plynule podpořit poukazem na skutečnost, že již v případě prvního útoku obžalovaný poškozenému zahodil telefon, aby si tento nemohl přivolat pomoc. Když poté potkal poškozeného na dvoře domu, zareagoval tak, že poškozeného intenzivně napadl, svůj útok několikrát opakoval a gradoval, a následně z místa odešel, aniž by se jakkoli blíže zajímal o zdravotní stav poškozeného, a aniž by z domu cokoliv odcizil.
20. Ze závěrů znaleckého posudku MUDr. Zeleného vyplynulo, že poškozený utrpěl vážné nitrolební krvácení v důsledku lokálně působícího tupého násilí větší intenzity. Jednání obžalovaného vedené úmyslem poškozeného usmrtit je tedy dostatečně zřejmé z prokázaných okolností a intenzity vykonaného útoku, jak na ně bylo shora poukázáno. Obžalovaný provedl útok razantně vedenými kopy do oblasti hlavy poškozeného, kde je uložen mozek, tedy orgán důležitý pro život, kdy takto provedený útok je nepochybně způsobilý jiného usmrtit. Následně obžalovaný ještě do míst, kde poškozený ležel, hodil květináč o vysoké hmotnosti, který by, jak vyplynulo ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, měl v případě přímého střetu s hlavou poškozeného devastující následky, k čemuž však nezávisle na vůli obžalovaného nakonec nedošlo. Po posouzení charakteru zranění poškozeného znalec v prvně vypracovaném znaleckém posudku konstatoval, že pouze shodou okolností a náhod nedošlo při daném útoku ke smrtelnému poranění poškozeného. K úmrtí poškozeného nakonec došlo dne 4. 11. 2023.
21. V souvislosti s tím soud považuje za důležité vyjádřit se k otázce příčinné souvislosti mezi jednáním obžalovaného a následkem v podobě úmrtí poškozeného, jelikož poškozený zemřel až bezmála půl roku poté, co byl ze strany obžalovaného napaden. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, který vypracovali znalci po úmrtí poškozeného, vyplývá jednoznačný závěr o tom, že úmrtí poškozeného lze dát do souvislosti s napadením obžalovaného. Příčinou

úmrtí byl sice zánět plic poškozeného, nicméně tato komplikace by se v těle poškozeného nerozvinula, nebýt těžkého nitrolebního poranění, které vzniklo v důsledku napadení obžalovaným. Znalci konstatovali, že zánět plic je komplikace u tzv. ležáků, u pacientů, kteří jsou dlouhodobě ve stavu téměř komatózním a nepohyblivém, kdy špatná cirkulace a špatný dech mají vliv na to, že v těle vzniká infekce, což přiléhá na zdravotní stav, ve kterém se poškozený po celou dobu hospitalizace nacházel. Roli přitom nehrály věk či choroby, které na straně poškozeného v době napadení existovaly, jelikož tyto choroby nebyly žádným způsobem života ohrožující a nebýt napadení ze strany obžalovaného, poškozený mohl žít dalších 10–15 let. Delší časový odstup mezi jednáním obžalovaného a smrtí poškozeného tedy v dané trestní věci neměl za následek přerušení příčinné souvislosti.

22. S ohledem na skutečnost, že obžalovaný je osobou, která se dlouhodobě oddává alkoholu, omamným a psychotropním látkám, kdy z krve obžalovaného byla zjištěna přítomnost těchto látek, byl ve věci zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie stran přičetnosti obžalovaného. Ze závěru tohoto posudku pak vyplynulo, že v době spáchání se obžalovaný nenacházel ve stavu tzv. patické opilosti, jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti mohly být s ohledem na užívání návykových látek podstatně sniženy, nicméně byly zachovány, ani jedna z nich nebyla vymizelá a k jejich snížení došlo pouze v důsledku toho, že obžalovaný je konzumentem návykových látek již od svých pubertálních let, nikdy tento svůj problém neřešil a nevyhledal pomoc, zná přitom účinky těchto látek na svou osobu a na své jednání. Soud tedy dospěl k jednoznačnému závěru, že obžalovaný v době spáchání trestné činnosti nebyl intoxikován, nedošlo ani k jinému zásadnímu ovlivnění psychomotorických a kognitivních funkcí a je tedy za své jednání trestně odpovědný.
23. Soud tak po provedeném dokazování a označení stran některých skutečností za nesporné ve smyslu § 206d trestního řádu dospěl k závěru, že se obžalovaná L.Š. v bodě 1) a obžalovaný M.M. v obou bodech dopustili přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, když neoprávněně vnikli na pozemek a do domu poškozeného J.K. a tento čin spáchali překonáním překážky, a sice zamčených vstupních vrat. Soud hodnotí uvedené jednání u obou obžalovaných a v obou případech jako úmysl přímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kdy obžalovaní chtěli způsobem v trestním zákoně uvedeném porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem. O vůli obžalovaných čin spáchat svědčí ta skutečnost, že se na pozemek dostali po překonání překážky v podobě zamčených vstupních vrat, a byli si tedy vědomi, že je dům obývaný a v domě poškozeného nemají co pohledávat. V případě prvního skutku se pak dále obžalovaný M.M. sám dopustil zvlášť závažného zločinu loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku, když proti poškozenému J.K. užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci, konkrétně kousku uzeniny z lednice, přičemž hodnota odcizené věci není pro užitou právní kvalifikaci relevantní. S ohledem na to je nutné jednání obžalovaného hodnotit jako úmysl přímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kdy obžalovaný chtěl způsobem v trestním zákoně uvedeném porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem.
24. V případě druhého skutku se pak M.M. dopustil zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. j) trestního zákoníku, když jiného úmyslně a po předchozím uvážení usmrtil a učinil tak ve snaze zakrýt jiný trestný čin. Obžalovaný se poté, co dům poprvé opustil, vrátil zpět po zhruba patnácti minutách, během této doby zvážil rozhodující okolnosti provedení činu, přemýšlel a naplánoval si, co na místě po svém návratu udělá. Obžalovaný vzhledem ke všem okolnostem věděl, že se na místě bude nacházet poškozený J.K., do úvahy nepřipadala, vzhledem k nočním hodinám, věku poškozeného a jeho předchozímu napadení, jiná možnost. Obžalovaný se na místo vrátil s úmyslem zaútočit na poškozeného, aby si zajistil, že ho spolu s obžalovanou L.Š. poškozený neidentifikuje a nenahlásí, že v domě byli a že jej obžalovaný předtím napadl. S ohledem na všechna skutková zjištění a souvislosti je nutné hodnotit i toto jednání obžalovaného jako úmysl přímý ve

smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kdy obžalovaný chtěl způsobem v trestním zákoně uvedeném porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem, a to konkrétně zájem na ochraně lidského života. O vůli obžalovaného svědčí také způsob provedení útoku spočívající v opakovaně razantně vedených kopech a dupnutí směřujících výlučně do oblasti hlavy poškozeného. Z takového jednání obžalovaného nevyplývá, že by se na místo vrátil pouze v úmyslu odcizit již nachystané věci, naopak jeho jednání vypovídá o tom, že se po dokonání předchozí trestné činnosti rozhodl poškozeného usmrtit v úmyslu odstranit jej jako svědka svého předchozího jednání.

25. Při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel ze všech kritérií ust. § 39 trestního zákoníku o účelu a ukládání trestu. Obžalované L.Š. byl ukládán trest za jeden trestný čin, a sice přečin porušování domovní svobody. Obžalované tak dle § 178 odst. 2 trestního zákoníku hrozil trest odnětí svobody od šesti měsíců do tří let. Soud na straně obžalované shledal polehčující okolnosti, a sice obžalovaná označila skutečnosti uvedené v obžalobě za nesporné, čímž přispěla k urychlení trestního řízení. Dále z popisu z rejstříku trestů vyplývá, že je obžalovaná osobou dosud bezúhonnou, z popisu z evidence přestupků vyplývá, že se obžalovaná v jednom případě dopustila přestupku proti majetku. Soud zohlednil také skutečnost, že od spáchání projednávané trestné činnosti obžalovaná změnila dosavadní způsob života, kdy se dobrovolně podrobila hospitalizaci v lékařském zařízení za účelem řešení jejího problematického vztahu k návykovým látkám, nyní žije řádný život, má zajištěné zázemí a zaměstnání, nepije alkohol ani neužívá omamné a psychotropní látky. Z přístupu obžalované je patrná sebereflexe a dostatečné ponaučení. S ohledem na to soud obžalované uložil trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců, tedy pouze mírně nad spodní hranici trestní sazby, přičemž dospěl k závěru, že u obžalované není přímého výkonu trestu třeba, a proto jí byl trest podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 12 měsíců. Takový trest se jeví s ohledem na přístup obžalované i charakter spáchané trestné činnosti jako dostačující a zajistí, že se obžalovaná do budoucna podobného jednání vyvaruje.
26. Obžalovanému M.M. byl za podmínek stanovených v § 43 odst. 2 trestního zákoníku ukládán souhrnný trest za nyní projednávanou trestnou činnost a za sbíhající se zločin loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku a přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, kterými byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Hodoníně ze dne 14. 6. 2023, sp. zn. 19 T 47/2023. Nyní projednávaná trestná činnost je tak v souběhu s trestnou činností, za kterou byl obžalovaný odsouzen Okresním soudem v Hodoníně. Nejprísněji trestným z projednávané trestné činnosti je zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 3 písm. j) trestního zákoníku. Obžalovanému hrozil trest odnětí svobody od 15 do 20 let nebo výjimečný trest. Obžalovaný sice označil část skutečností uvedených v obžalobě za nesporné, na druhou stranu na straně obžalovaného soud shledal hned několik přitěžujících okolností. Obžalovaný spáchal více trestných činů, je osobou v minulosti již několikrát trestanou, a to jak pro majetkovou trestnou činnost, tak i pro trestnou činnost násilného charakteru, kdy z popisu z rejstříků trestů vyplývá celkem 10 záznamů. V případě některých trestných činů je pak obžalovaný speciálním recidivistou. Z popisu z evidence přestupků vyplývá, že byl obžalovaný v jednom případě projednáván pro přestupek. Soud zdůrazňuje, že obžalovaný se dopustil závažné násilné trestné činnosti na poškozeném, který byl osobou v seniorním věku, žil v domě sám a měl vzhledem k věku jistá zdravotní omezení. V době napadení měl poškozený zavedený močový katetr, který byl na první pohled zřejmý a obžalovaný tedy věděl, že se jedná o snadno zranitelnou oběť, ani to jej však neodradilo od jeho napadení, které bylo navíc vedeno opakovaně a razantně, a mělo za následek smrt poškozeného. V případě obžalovaného se nedá hovořit ani o tom, že by nad svým jednáním projevil upřímnou lítost. I přes výše uvedené však soud neshledal na straně obžalovaného naplnění podmínek pro uložení výjimečného trestu v intencích § 54 odst. 2, 3 trestního zákoníku. S přihlédnutím ke všem popsáným okolnostem soud uložil obžalovanému souhrnný trest odnětí svobody v trvání 18 let, tedy mírně nad polovinu trestní sazby. Takový trest není nepřiměřeně

přísný, naopak je při zohlednění všech okolností dané věci a osoby obžalovaného zcela adekvátní. Uložený trest v této podobě zajistí zejména ochranu společnosti, kdy obžalovanému zabrání v páčání další trestné činnosti. Při stanovení výše trestu soud také zohlednil povahu a závažnost jednání obžalovaného a především skutečnost, že jeho jednání mělo za následek smrt prakticky bezbranné osoby seniorního věku. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, když jiný typ věznice s ohledem na výši uloženého trestu nepřipadal v úvahu.

27. S ohledem na závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie pak bylo obžalovanému M.M. podle § 99 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku uloženo ochranné opatření, a to ochranné léčení protitoxikomanické v ústavní formě. Při ukládání tohoto opatření soud vycházel z doporučení znalkyně a ze závěrů jejího znaleckého posudku, ze kterých jednoznačně vyplynulo, že obžalovaný má polyvalentní závislost na návykových látkách, v jejímž důsledku je jeho pobyt na svobodě, v kombinaci s osobnostním profilem a sociálním zázemím obžalovaného, nebezpečný. Obžalovaný se dopustil trestné činnosti pod vlivem návykových látek, nemá na svoji závislost prakticky žádný náhled a je tedy nutné, aby se podrobil léčbě, a to v ústavní formě, kdy ambulantní forma ochranného léčení by v současné době nenaplnila svůj účel.
28. Soud rovněž rozhodl o náhradě škody a náhradě nemajetkové újmy. S náhradou škody se k trestnímu řízení řádně a včas připojila poškozená M.K., dcera zesnulého poškozeného J.K.. Poškozená se připojila s celkovou částkou ve výši 45 410 Kč, kdy se jednalo o náklady spojené s poskytováním služeb celodenní hospitalizační péče poškozeného J.K. v Nemocnici Valtice ve výši 7 750 Kč a náklady spojené s pohřbem poškozeného J.K. ve výši 37 660 Kč. Tato škoda vznikla v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného, ten za ni nese plnou odpovědnost, poškozená svůj nárok doložila patřičnými doklady, a proto soud rozhodl, že je obžalovaný M.M. povinen poškozené M.K. škodu ve výši 45 410 Kč nahradit.
29. Stejně tak je tomu i v případě poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR, která se k trestnímu řízení řádně a včas připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 391 721 Kč, který doložila listinami. Tato částka odpovídá nákladům vzniklým v souvislosti s hospitalizací a léčením zranění, která poškozenému způsobil obžalovaný, ten nese za tyto náklady plnou odpovědnost, neboť vznikly v příčinné souvislosti s jeho jednáním. Soud tedy zavázal obžalovaného k povinnosti zaplatit zdravotní pojišťovně škodu ve výši 391 721 Kč.
30. K trestnímu řízení se pak s nárokem na náhradu nemajetkové újmy připojili potomci zesnulého J.K., dcera M.K. a syn J.K., kdy oba shodně požadovali částku ve výši 1 000 000 Kč, tedy celkem 2 000 000 Kč. Nemajetková újma spočívající ve ztrátě blízké osoby, nejbližšího příbuzného, kterým otec rodiny nepochybně je, vznikla jednoznačně v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného M.M.. Byl to on, kdo poškozeného J.K. napadl, v důsledku čehož poškozený následně zemřel, jak bylo popsáno výše. Poškození M. a J.K. tak přišli o svého nejbližšího, museli přitom bezmála půl roku při návštěvách poškozeného v lékařských zařízeních přihlížet tomu, jak se zdravotní stav jejich otce postupně zhoršuje, jejich otec trpí bolestmi a žádným způsobem s okolím nekomunikuje, což jejich duševní útrapy ze ztráty milované osoby významně zvyšuje.
31. Pokud se týká stanovení výše náhrady nemajetkové újmy, je nutno sledovat určitá kritéria (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. 9. 2018, sp. zn. 25 Cdo 894/2018). Za základní částku se dle ustálené judikatury bere dvacetinásobek průměrné hrubé nominální mzdy v národním hospodářství za rok předcházející smrti poškozeného. Ta za rok 2022 dle Českého statistického úřadu činila 40 731 Kč. Za základní částku pro výši nemajetkové újmy tak lze považovat 814 620 Kč. Oba poškození se připojili s částkou 1 mil Kč. V případě pozůstalých se soud zabýval zejména intenzitou vztahu k zemřelému poškozenému, kdy se jedná o nejbližšího příbuzného, dále

se soud zabýval věkem zemřelého. Poškozený byl sice osobou seniorního věku, nicméně ze svědeckých výpovědí a výpovědi znalce vyplynulo, že přes zdravotní problémy, odpovídající jeho věku, byl poškozený J.K. stále velmi vitální a nebýt napadení ze strany obžalovaného, mohl být poškozený dalších 10–15 let naživu. Z výpovědi T.B. vyplynulo, že poškozeného jeho děti navštěvovaly. Z výpovědí poškozených J.K. a M.K. taktéž shodně vyplynulo, že měli s otcem kladný vztah, byli v kontaktu, navštěvovali jej, starali se o něj a pomáhali mu obstarat základní životní potřeby. Dále vyplynulo, že poškozená M.K. na pozemku rodinného domu zesnulého poškozeného staví dům a i díky tomu byla s otcem v pravidelném kontaktu. U osoby obžalovaného se pak soud zabýval zejména jeho postojem k celé události, dopadem události do jeho duševní sféry a mírou zavinění. Pokud se týká samotného zavinění, je zcela zřejmé, že obžalovaný nese na vzniku nemateriální újmy výlučnou a naprosto plnou odpovědnost. Ze strany obžalovaného, jak již bylo uvedeno, soud nezaznamenal nijak zvlášť projevenou upřímnou lítost nad následkem jeho jednání, nezazněla zde omluva vůči pozůstalým, a to buď osobně, když tito byli po celou dobu přítomni v jednací síni hlavnímu líčení, nebo kupříkladu písemně. Oběma poškozeným byla zavražděna jejich blízká osoba, úmrtí nastalo v důsledku násilného jednání. Soud proto dospěl k závěru, že oba vznesené nároky poškozených na nemateriální újmu, která jim vznikla jednáním obžalovaného, jsou plně důvodné a výše těchto nároků není s ohledem na jejich blízký vztah k otci a s ohledem na způsob, jakým díky obžalovanému M.M. zemřel, nikterak vysoká, ale zcela adekvátní. Vzhledem k tomu, že za vznik této nemateriální újmy nese plnou a výlučnou odpovědnost obžalovaný, uložil soud obžalovanému M.M., aby podle § 228 odst. 1 trestního řádu nahradil nemateriální újmu poškozeným M.K. ve výši 1 000 000 Kč a J.K. ve výši 1 000 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. řádu).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě, případně v další lhůtě určené předsedou senátu, odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. (§ 249 odst. 1, 2 tr. řádu)

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání. (§ 253 odst. 3 tr. řádu)

Poškozený může žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li tímto rozsudkem ukládána sankce, která je majetkovou trestní sankcí podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí. (§ 2 odst. 1 zák. č. 59/2017 Sb.)

Brno 28. května 2024

Mgr. Michal Zámečník v. r.
předseda senátu